

ความสำเร็จและความพร้อมในการดำเนินธุรกิจโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย

Successful and Readiness on Business Operating of Manufacturing Firms in Thailand

ธนากร ธนาทรชูโชติ*

เพ็ญศรี บางบอน**

อภิวัฒน์ พลสยม***

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการความสำคัญ เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ ระดับความพร้อม และความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ กับความพร้อมในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และตัวแบบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานีกลุ่มประชากรผู้บริหารทำงานปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม 3,222 โรงงานในจังหวัดจังหวัดปทุมธานีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 355 คนโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดลำดับสำหรับการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One Way ANOVA, และวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ที่น้อยที่สุดด้วย LSD (Least Significant Different) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เสนอตัวแบบความสำเร็จของโรงงานอุตสาหกรรมด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนเชิงพหุคูณ ผลการวิจัย ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งผู้จัดการจำนวน 207 คน (58.3%) จำนวนพนักงานมากกว่า 200 คน จำนวน 124 คน (34.9 %) จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 100 ล้านบาท จำนวน 141 คน (39.7 %) ลักษณะการผลิตของโรงงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมจำนวน 309 (87.0%) และส่วนใหญ่มีประสบการณ์การบริหารงาน 6 ปี - 10 ปี จำนวน 185 คน (52.1%)

2. ระดับความพร้อมเพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมเฉลี่ยและทุกด้านอยู่ที่ระดับมากถ้าจัดลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า 3 ลำดับท้ายสุดของระดับความพร้อมด้านการพัฒนาเทคโนโลยี ด้านสื่อสาร และด้านบุคลากรลำดับท้ายสุด

3. ระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จต่อการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมภาพรวมเฉลี่ยและทุกด้านมีระดับความสำคัญมาก ถ้าจัดลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า 5 ลำดับแรกคือ ที่ 1 ด้านบริหารความเสี่ยง ($\bar{X}$ = 4.29) ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}$ = 4.13) ด้านคุณภาพต่อการจัดการโรงงาน ($\bar{X}$ = 4.03) ด้าน

*อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

**อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

***อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

ความฉลาดต่อการใช้สินทรัพย์ของโรงงาน ($\bar{X}=3.92$) และด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ($\bar{X}=3.89$) เรียงตามลำดับ

4. ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานีที่มีตำแหน่งจำนวนพนักงานและจำนวนเงินลงทุนในโรงงานแตกต่างกันให้ระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

5. ปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมด้านบริหารความเสี่ยงด้านผลิตภัณฑ์ และด้านคุณภาพการจัดการโรงงานมีความสัมพันธ์ในระดับความพร้อมในการดำเนินธุรกิจเพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนระดับต่ำ

6. ตัวแบบความสำเร็จต่อการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรม = $9.551 + 6.28$ ด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม + 4.95 ด้านความสามารถต่อการดำเนินธุรกิจระดับโลก + 4.90 ด้านบริหารความเสี่ยง + 3.44 ด้านผลิตภัณฑ์ + $.29$ ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยตัวแบบมีระดับความเชื่อมั่น 63 % (R Square = 63)

คำสำคัญ : ความสำเร็จ ความพร้อมในการดำเนินธุรกิจ โรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย

Abstract

The purposes of this research were to evaluate the importance and compared successful factors, ready level factors, relationship between successful factors and ready level factors, and successful business operation model of manufacturing in Pathumthani Province based on a simple random sample of 355 respondents from a total of 3,222 managers. Statistical

treatments used included frequency, percentage, mean, standard deviation, ranking, One Way ANOVA; compare Least Significant Different (LSD), Pearson Correlation, and Multiple Regression Analysis to created successful business operation model. The analysis was conducted by computer program.

1. Majority of respondents were the manager was 207 respondents (58.3%), whose manufacturing had more than 200 employees' 124 respondents (34.9%), with investment less than 100 million Baht along with 141 respondents (39.3%), and working experience of 6 to 10 year experience 185 respondents (52.1%)

2. Finding indicated that all area of studies became ready level factors be member of AEC with high significance level. However, the last 3 raking by mean were in term of the area technology development, communication, and employees respectively.

3. Finding indicated that all area of indicate studies became area of successful factors with high significance level. However top five raking by mean in term of the first successful factors were risk management ($\bar{X}=4.29$), products with ($\bar{X}=4.13$), Quality of management manufacturing ($\bar{X}=4.03$), the intelligent of asset management ($\bar{X}=3.92$), and create and innovation area of manufacturing ($\bar{X}=3.89$) respectively.

4. Hypothesis tested found that there were not significant different of successful factors classified by position, amount of employees, and

financial investment amount of manufacturing.

5. Finding indicated the relative between successful factors in term of risk management products, quality of management manufacturing and ready level factors be member of AEC were low significance level same direction.

6. Successful business operation model of manufacturing = $9.551 + 6.28$ create and innovation + 4.95 ability of international business + 4.90 risk management + 3.44 products + $.29$ social responsibility of manufacturing respectively (However this model had confident level 63 %)

Keywords : Successful, Readiness on Business, Manufacturing Firms in Thailand

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เศรษฐกิจโลกในระยะ 30 ปีที่ผ่านมาขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นผลมาจากการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้น แต่ตัวเลขที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ชี้ว่าผู้ประกอบการไทยไทยนั้นไปลงทุนในต่างประเทศไม่มากนัก ซึ่งชี้ได้จากระดับความแตกต่างของ GNP กับ GDP ที่ค่อนข้างสูง โดยในปี 2009 ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP) ต่ำกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ถึง 352 พันล้านบาท อย่างไรก็ตาม กระแสโลกาภิวัตน์รวมทั้งกระแสการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนจากการเข้าร่วมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่กำลังจะถึงในปี 2015 จึงนับเป็นโอกาสของบริษัทไทยที่จะออกไปแสวงหาสู่ทางการค้าและการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน(บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, 2555)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับสองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะเป็นรองก็เพียงแค่

ประเทศอินโดนีเซีย และมีปริมาณการค้าต่างประเทศมากที่สุดเป็นอันดับสอง รองจากสิงคโปร์ ความสำคัญของเศรษฐกิจไทยนั้น ครั้งหนึ่งธนาคารโลกได้เคยกล่าวถึงประเทศไทยว่าเป็น “หนึ่งในนิยายความสำเร็จของการพัฒนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” โดยหากดูจากตัวชี้วัดทางสังคมและการพัฒนา ถึงแม้ว่าแม้รายได้มวลรวมประชาชาติ (GNI) ต่อหัวของประเทศไทยจะไม่สูงมากนักกล่าวคือ 5,210 ดอลลาร์สหรัฐ และมีดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI) อยู่ที่อันดับที่#103 แต่จำนวนอัตราของประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนของประเทศไทยก็ได้ลดลงจาก 65.26% ในปี 2531 เหลือ 13.15% ในปี 2554 ตามเส้นฐานความยากจนใหม่ของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และนอกจากนี้ จากข้อมูลในไตรมาสแรกของปี 2556 บ่งชี้ว่าอัตราว่างงานของไทยอยู่ที่ 0.7% ซึ่งเป็นตัวเลขที่ต่ำเป็นอันดับ 4 ของโลกรองจากประเทศกัมพูชา โมนาโกและกาตาร์ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, 2556)

ในปี พ.ศ. 2553 เศรษฐกิจโลกเริ่มก็ฟื้นตัวขึ้น การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมก็ปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็น 8.1 ล้านคน ถือเป็นการขยายตัวร้อยละ 6.5 ต่อปี จากการประกาศของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) พบว่าข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในช่วงครึ่งปี 53 นั้น ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 24.1 ซึ่งถือเป็นการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ของปีพ.ศ. 2552 นอกจากนั้นหากพิจารณาดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือนมิ.ย. พ.ศ. 2553 จะพบว่ามีการขยายตัวร้อยละ 14.3 ต่อปี ซึ่งจัดว่าอยู่ในอัตราที่ชะลอตัวลงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโดยการปรับผลของฤดูกาลแล้ว ก็สามารถสรุปได้ว่า ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือน มิ.ย. พ.ศ. 2553 นั้นขยายตัวประมาณร้อยละ 3.8 ต่อเดือน เป็นการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนที่หดตัวร้อยละ - 5.1 ต่อเดือน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2013) หลังจากนั้นสถานการณ์การเมือง

ที่ตั้งเครือข่ายได้ผ่อนคลายลง ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมก็ปรับตัวสูงขึ้นโดยมีอุตสาหกรรมหลายกลุ่มที่ส่งผลบวกต่อดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรวม และการที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวอย่างต่อเนื่องเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของภาคอุตสาหกรรมไทย ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าเมื่อภาวะเศรษฐกิจโลกฟื้นตัว อุตสาหกรรมไทยก็สามารถปรับตัวและเปิดรับคำสั่งซื้อได้จากทั่วโลกได้อีกทั้งยังสามารถผลิตและส่งมอบสินค้าได้ทันต่อเวลา จึงเป็นที่มั่นใจของประเทศคู่ค้าสำคัญของไทยและนำไปสู่ความสำเร็จของโรงงานอุตสาหกรรมไทย ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2553)

ในส่วนของภูมิภาคอาเซียน การจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC) ในวันที่ 1 มกราคม 2558 นั้น คงจะทำให้ภูมิภาคนี้ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป สิ่งที่น่าธุรกิจผู้ประกอบการจะได้พบว่าเป็นขึ้นในปี 2558 เมื่อแผนสำเร็จตามเป้าหมายก็คือ การรวมเป็นหนึ่งเดียวของสามชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ โดยที่ขอบเขตทางภูมิศาสตร์จะไม่ใช้ข้อจำกัดอีกต่อไป และหนึ่งในเป้าหมายสำคัญของการรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนครั้งนี้ก็คือการก่อให้เกิดตลาดเดียวและเขตการผลิตเดียวฐานการผลิตการลงทุนจะเคลื่อนตัวเข้าหาแหล่งทรัพยากรที่มีความคุ้มค่าในการลงทุนมากกว่า นอกจากนี้ความคืบหน้าที่สำคัญอีกก้าวหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ก็คือ การที่ผู้นำของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ชาติได้ตกลงรับรอง “แผนแม่บทว่าด้วยการเชื่อมโยงอาเซียน” (Master Plan on ASEAN Connectivity: MPAC) ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 17 ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นแผนการเพิ่มประสิทธิภาพด้วยการเชื่อมโยงด้านสินค้า บริการ เงินและแรงงานระหว่างกัน

ด้วยเหตุนี้เองหากผู้ประกอบการธุรกิจต้องการอยู่รอดได้จากการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญครั้งนี้ผู้ประกอบการ

ธุรกิจจะต้องเตรียมความพร้อมโดยการพัฒนาขีดความสามารถที่จะขยายโอกาสทางธุรกิจและเตรียมการปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมในการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์สูงสุดจากการรวมตัวกันในครั้งนี้ไม่ว่าธุรกิจนั้นๆ จะอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมในลักษณะใดก็ตามจากรายงานการศึกษาทิศทางของอุตสาหกรรมของประเทศที่สภาพัฒน์ฯ ได้จัดทำขึ้นในช่วงปีพ.ศ. 2550 - 2554 ระบุว่าหากพิจารณาจากศักยภาพในการการพัฒนาของอุตสาหกรรมตามความสามารถในการแข่งขันและความดึงดูดของอุตสาหกรรม เราจะสามารถสามารถแบ่งอุตสาหกรรมในประเทศไทยออกได้เป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มอุตสาหกรรมประเภททำได้แค่รอดตาย (Survival Industries) กลุ่มนี้เป็นพวกโรงงานอุตสาหกรรมที่ทำการผลิตและทำการค้าของสินค้าที่มีความต้องการในตลาดโลกต่ำ เช่นเครื่องจักร ผลิตภัณฑ์เหล็ก แร่โลหะ กระดาษ สิ่งพิมพ์ ยาสูบ ฯลฯ และกลุ่มยังพอพัฒนาได้ (Improving Industries) เป็นอุตสาหกรรมการผลิตและการค้าที่มีความต้องการในตลาดโลกปานกลาง เช่นเฟอร์นิเจอร์ เครื่องดื่ม ยา สิ่งทอแพชั่น เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องใช้ในบ้าน และสำนักงาน ผลิตภัณฑ์อาหาร นวัตกรรมและเนื้อสัตว์ และท้ายสุดคือกลุ่มอุตสาหกรรมดาวรุ่ง (Potential Industries) เป็นพวกอุตสาหกรรมที่มีความต้องการสูงในตลาดโลก เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนปิโตรเคมีและพลาสติก ไบโอฟอสติก เคมีเอทานอล อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ยาง อาหารทะเล อาหารแปรรูป ผักและผลไม้

ประเด็นหลักของปัญหามีอยู่ว่าปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนสนับสนุนให้อุตสาหกรรมของไทยประสบความสำเร็จและปัจจัยใดเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมเหล่านั้นกันแน่ จากการสำรวจของนิตยสารฟอร์จูน (FORTUNE MAGAZINE) และบริษัท เฮย์กรุ๊ป (HEY GROUP) เพื่อได้จัดอันดับบริษัทที่ประสบความสำเร็จอย่างน่ายกย่องของโลก (FORTUNE World's

Most Admired Companies) ด้วยการประเมินปัจจัยต่างๆ ที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ ด้านความฉลาดในการใช้สินทรัพย์ของบริษัท ด้านสถานะการเงินของบริษัท ด้านวิสัยทัศน์ในการลงทุนระยะยาว ด้านความสามารถในการสรรหาและรักษาคadreไว้ ด้านคุณภาพในการบริหาร ด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ด้านความสามารถในการดำเนินธุรกิจระดับโลก และ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (Hay Group, 2012)

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์น้ำนํ้าสีฟ้า (Blue Ocean Strategy) ของ คิม และ เมอร์บอร์น (Kim W.C. and Mauborgne, 2005) พบว่าทุกๆ 2 ปี สองในสามของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจอยู่ จะต้องประสบปัญหาจนปิดกิจการลง และอุปสรรคที่ทำให้บริษัทเหล่านั้นประสบภาวะล้มเหลวเกิดจากการขาดความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและไม่สามารถอดทนต่อแรงกดดันของสภาพการแข่งขันของตลาดที่เปลี่ยนไปได้ นอกจากนี้หากพิจารณาด้วยหลักคิดของ ไมเคิลอีพอร์เตอร์ (Michel E. Porter, 1980) ที่ว่าการ เปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางอุตสาหกรรมจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจเพราะจะก่อให้เกิดเรื่อง อุปสรรคทางสังคมและทางอุตสาหกรรม กำหนดว่าอุปสรรคทางสังคมประกอบด้วยอุปสรรคด้านเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งอุปสรรคเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจในระยะยาว ส่วนอุปสรรคทางอุตสาหกรรมซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินธุรกิจในระยะสั้นนั้น ประกอบด้วยอุปสรรคคู่แข่งรายใหม่ในอุตสาหกรรม อุปสรรคคู่แข่งรายเดิมในอุตสาหกรรม อุปสรรคสินค้าทดแทน อุปสรรคอำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ และอุปสรรคจากผู้จำหน่ายวัตถุดิบหรือชิ้นส่วน ซึ่งอุปสรรคเหล่านี้จะเป็นปัจจัยทำให้โรงงานอุตสาหกรรมต่างต้องเลิกกิจการไปในที่สุด (Thomas L. Wheelem, 2006)

เหตุผลในการเลือกวิจัยโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี เพราะจังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูง เป็นจังหวัดปริมณฑล อยู่ใกล้กรุงเทพฯ มีความพร้อมในทุกๆด้านของโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานทางด้านกายภาพ คือ การคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ จัดว่าเป็นประตูสู่ทุกภาคของประเทศได้ อีกทั้งโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจก็มีความพร้อมในด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางกระจายผลผลิตทางการเกษตร มีตลาดกลางสินค้าเกษตรขนาดใหญ่ที่เป็นแหล่งรวมและกระจายสินค้าเกษตรจากจังหวัดต่างๆ โครงสร้างพื้นฐานทางด้านสังคม ก็มีครบถ้วนเพราะเป็นศูนย์รวมของสถาบันวิจัยต่างๆ ที่สำคัญ และสถาบันการศึกษาทุกระดับชั้นซึ่งเป็นแหล่งรวมขององค์ความรู้ และผลิตแรงงานหลากหลายสาขาอาชีพ จากการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม โดยใช้แนวความคิดไดมอนด์ (Diamond) ในการกำหนดปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ 1) ด้านปัจจัยการผลิต 2) ด้านอุปสงค์ 3) ด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนกัน 4) การแข่งขันและกลยุทธ์ของบริษัท รวมทั้งการสนับสนุนขององค์กรในพื้นที่ พบว่าความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานีค่อนข้างดี คະแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 5.27 ซึ่งปัจจัยที่จังหวัดปทุมธานีมีความสามารถในการแข่งขันมากที่สุด ได้แก่ ด้านปัจจัยการผลิต มากไปกว่านั้นจังหวัดปทุมธานีมีตัวเลขของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาอุตสาหกรรม เป็นสาขาหลักของจังหวัดปทุมธานีที่สร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดมาเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 68.5 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (คำนวณโดยวิธี Bottom up) และ จากการคำนวณเพื่อจัดลำดับของสภาพัฒน์จังหวัดปทุมธานีก็มีอัตราของผลิตภัณฑ์มวลรวมอยู่สูงถึงลำดับที่ 8 ของประเทศ (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี, 2555)

นอกเหนือไปจากปัจจัยความเหมาะสมด้านศักยภาพและการเป็นตัวแทนที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น แรงบันดาลสำคัญอีกข้อหนึ่งก็คือการมีโอกาสในการเป็นส่วนหนึ่งที่จะสนับสนุนพันธกิจของมหาวิทยาลัยในการช่วยพัฒนาสังคมและท้องถิ่น เพราะที่จังหวัดปทุมธานีเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยเป็นนักศึกษาอยู่ ผู้วิจัยหวังว่าประโยชน์ของผลงานวิจัยชิ้นนี้จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางที่จะช่วยให้ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานีสามารถนำไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้โดยตรง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ตัวแบบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย” ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของงานวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการดำเนินธุรกิจเพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยจำแนกตามลักษณะพื้นฐานของผู้บริหารโรงงานในจังหวัดปทุมธานี
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความพร้อมในการดำเนินธุรกิจเพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กับปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี
5. เพื่อเสนอตัวแบบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรม

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่อง “ตัวแบบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยระดับความพร้อมในการดำเนินธุรกิจเพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จเพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ จำแนกตามลักษณะพื้นฐานของผู้บริหาร ทหความสัมพันธ์ระหว่างระดับความพร้อมในการดำเนินธุรกิจเพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ และเสนอตัวแบบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรม

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยจะใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ระดับบริหารของโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จำนวน 3,222 คนจาก 3,222 โรงงาน

3. ขอบเขตด้านสถานที่

ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่สำหรับการศึกษาวิจัยไว้คือ โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดปทุมธานีเท่านั้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการความสำคัญ เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ ระดับความพร้อม และความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ กับความพร้อมในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และตัวแบบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของ

โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานีกลุ่มประชากร ผู้บริหารทำงานปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม 3,222 โรงงานในจังหวัดจังหวัดปทุมธานีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 355 คนโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดระดับความเชื่อมั่น.87 และ ค่า IOC .85 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดลำดับ สำหรับการทดสอบ สมมติฐาน โดยใช้ One Way ANOVA, และวิเคราะห์ ความแตกต่างรายคู่ที่น้อยที่สุดด้วย LSD (Least Significant Different) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญ ทางสถิติที่ 0.05 เสนอตัวแบบความสำเร็จของโรงงาน อุตสาหกรรมด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน เชิงพหุคูณ

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งผู้จัดการ จำนวน 207 คน (58.3%) จำนวนพนักงานมากกว่า 200 คน จำนวน 124 คน (34.9 %) จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 100 ล้านบาท จำนวน 141 คน (39.7 %) ลักษณะการผลิตของ โรงงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผลิตสินค้า อุตสาหกรรมจำนวน 309 (87.0%) และส่วนใหญ่มี ประสบการณ์การบริหารงาน 6 ปี - 10 ปี จำนวน 185 คน (52.1%)

ระดับความพร้อมเพื่อรองรับการเป็นสมาชิก ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมเฉลี่ยและทุกด้าน อยู่ในระดับมากถ้าจัดลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า 3 ลำดับท้าย สุดของระดับความพร้อมด้านการพัฒนาเทคโนโลยี ด้านสื่อสาร และด้านบุคลากรลำดับท้ายสุด

ระดับความสำคัญของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ ต่อการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมภาพรวมเฉลี่ย และทุกด้านมีระดับความสำคัญมาก ถ้าจัดลำดับตาม ค่าเฉลี่ย พบว่า 5 ลำดับแรกคือ ที่ 1 ด้านบริหารความเสี่ยง

($\bar{X}$ = 4.29) ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}$ = 4.13) ด้านคุณภาพต่อการ จัดการโรงงาน ($\bar{X}$ = 4.03) ด้านความฉลาดต่อการ ใช้สินทรัพย์ของโรงงาน ($\bar{X}$ = 3.92) และด้านความคิด สร้างสรรค์และนวัตกรรม ($\bar{X}$ = 3.89) เรียงตามลำดับ

ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี ที่มีตำแหน่ง จำนวนพนักงาน และจำนวนเงินลงทุนใน โรงงานแตกต่างกันให้ระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของ โรงงานอุตสาหกรรมด้านบริหารความเสี่ยง ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านคุณภาพการจัดการโรงงานมีความสัมพันธ์ในระดับ ความพร้อมในการดำเนินธุรกิจเพื่อรองรับการเป็นสมาชิก ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนระดับต่ำทิศทางเดียวกัน

ตัวแบบความสำเร็จต่อการดำเนินธุรกิจของ โรงงานอุตสาหกรรม = $9.551 + 6.28$ ด้านความคิด สร้างสรรค์และนวัตกรรม + 4.95 ด้านความสามารถต่อการ ดำเนินธุรกิจระดับโลก + 4.90 ด้านบริหารความเสี่ยง + 3.44 ด้านผลิตภัณฑ์ + $.29$ ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยตัวแบบมีระดับความเชื่อมั่น 63% (R Square = 63)

อภิปรายผล

1. จากระดับความพร้อมเพื่อรองรับการเป็น สมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของโรงงานอุตสาหกรรม ภาพรวมเฉลี่ยทุกด้านอยู่ที่ระดับมาก อย่างไรก็ตามความ พร้อมของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเป็นสมาชิก ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 3 ลำดับท้ายสุดประกอบด้วย ด้านการพัฒนาเทคโนโลยี ด้านสื่อสาร และด้านบุคลากรจึง ขออภิปรายระดับความพร้อมลำดับท้ายๆ ดังนี้

1.1 ด้านเทคโนโลยีระดับความพร้อมเข้าเป็น สมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ลำดับที่ 6 นั้นประกอบด้วย ความพร้อมการพัฒนาด้านเครื่องมือเครื่องจักรให้ทัน สมัยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการผลิตและ

การรองรับเทคโนโลยีสมัยใหม่การวิจัยหรือพัฒนา

1.2 ด้านการสื่อสารมีระดับความพร้อมสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในลำดับที่ 7 ประกอบด้วยความพร้อมระบบติดต่อสื่อสาร (อินเทอร์เน็ต, อุปกรณ์สื่อสาร) ความพร้อมในการใช้ภาษาต่างประเทศและความเอกสารที่ใช้การติดต่อลูกค้าต่างประเทศสอดคล้องกับงานวิจัยของเอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์, (2555). ไทยเรามีความสามารถด้านภาษาอังกฤษดีกว่าเวียดนาม ทำให้เราตกอยู่ในฐานะซึ่งอยู่ในอันดับที่ 5 ในประเทศอาเซียนนั้นความสามารถทางภาษาต่างประเทศของสิงคโปร์ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เวียดนามและไทยเป็นลำดับ 5 ตามลำดับประเทศไทยเรามีปัญหาด้านการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ เพราะขาดยุทธศาสตร์และนโยบายที่ชัดเจนด้านภาษาอังกฤษที่ผ่านมาภาษาอังกฤษของคนไทยโดยรวมยังด้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียนจึงต้องเร่งปฏิรูป ต้องเร่งทำยุทธศาสตร์เพื่อเปลี่ยนวิธีคิดด้านการเรียนรู้ภาษาให้เป็นรูปธรรม และต้องพยายามทำให้ภาษามีความสำคัญในทุกวิชาชีพและควรเรียนภาษาเพื่อนบ้านเป็นภาษาที่ 3 เช่น พม่า ลาว เวียดนาม เป็นต้นซึ่งเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแล้ว การดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมจะมีบริษัทคู่แข่ง พันธมิตร และแรงงานต่างชาติเข้ามาดำเนินธุรกิจมากยิ่งขึ้น

1.3 ด้านบุคลากรระดับความพร้อมเข้าเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของโรงงานอุตสาหกรรม การฝึกอบรมให้พนักงานมีทักษะเฉพาะตัว ทักษะการเรียนรู้ ทักษะในการคิดและการทำงานมากให้มีประสิทธิภาพการพัฒนาด้านภาษาให้กับพนักงานก็เป็นสิ่งสำคัญเพื่อเตรียมรองรับแรงงานต่างด้าวที่จะเพิ่มขึ้น

2. จากการวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรม 5 ลำดับแรก พบว่าปัจจัยที่ลำดับที่ 1 คือปัจจัยด้านบริหารความเสี่ยง ($\bar{X} = 4.29$) ตามด้วยปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.13$) และปัจจัยด้านคุณภาพต่อการจัดการโรงงาน

($\bar{X} = 4.03$) ปัจจัยด้านความฉลาดต่อการใช้สินทรัพย์ของโรงงาน ($\bar{X} = 3.92$) และปัจจัยด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ($\bar{X} = 3.89$) เรียงตามลำดับรายละเอียดการอภิปรายผลแต่ละด้านมีดังนี้

2.1 ด้านบริหารความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมให้สำเร็จผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องเน้นลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจในรูปแบบต่างๆ ทั้งความเสี่ยงที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกโดยควรลดความเสี่ยงการขาดสภาพคล่องทางการเงินด้วยการบริหารลูกหนี้และเจ้าหนี้ของโรงงาน และบริหารสินค้าคงคลังทั้งในส่วนของวัตถุดิบ สินค้าสำเร็จรูปให้มีประสิทธิภาพ จัดหาแหล่งเงินทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำไว้หลายๆ แห่ง เพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยงทางการเงินสำหรับความเสี่ยงภายนอกโรงงานผู้บริหารต้องจัดทำแผนรองรับฉุกเฉินทั้งในส่วน of ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของลูกค้า ความเสี่ยงจากค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้น และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงทางการเมืองซึ่งความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจสูง

2.2 ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีระดับความสำคัญอันดับที่สองของปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรม หมายความว่าโรงงานไม่เพียงแต่ต้องผลิตภัณฑ์/บริการที่มีคุณภาพ ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าเท่านั้น แต่ในปัจจุบันผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงรสนิยมง่าย และมีแนวโน้มต้องการผลิตภัณฑ์ใหม่ๆอย่างต่อเนื่องเพื่อนำมาสนองตอบต่อความต้องการของตน ดังนั้นโรงงานที่ต้องการประสบความสำเร็จในระยะยาวอย่างยั่งยืนจะต้องมีกระบวนการพัฒนาและออกผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของโรเบิร์ต คูเปอร์ (Robert Cooper, 2006) ได้ศึกษาการนำผลิตภัณฑ์ใหม่ออกแข่งขันกับคู่แข่งให้ประสบความสำเร็จ (Winning at New Products) จากบริษัทชั้นนำในสหรัฐอเมริกาจำนวน 120 แห่ง พบว่า ร้อยละ 20

ของบริษัทดังกล่าวประสบความสำเร็จจากการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ที่มีความสามารถในการแข่งขัน และนำเสนอผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้บริษัทเหล่านั้นประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย การนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพ ขึ้นเยี่ยม สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ตามคำเรียกร้องของลูกค้า ออกผลิตภัณฑ์ใหม่ตรงเวลาและก่อนคู่แข่งเสมอ ทบทวนการดำเนินงานเสมอ และเป็นผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับประเทศและต่างประเทศ นอกจากนั้นแล้ว การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ประสบความสำเร็จองค์การต้องมีทีมงานที่มีประสิทธิภาพ เน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นหลัก องค์การต้องมีความสามารถและความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ และจัดสรรทรัพยากรให้กับโครงการอย่างเหมาะสม (Robert Cooper, 2006)

2.3 ปัจจัยด้านคุณภาพในการจัดการโรงงาน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญลำดับที่ 3 ซึ่งคือปัจจัยด้านคุณภาพในการจัดการโรงงานเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการโรงงาน ซึ่งเป็นกระบวนการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ขององค์การด้วยกระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การขึ้นนำ และการควบคุมรวมทั้งการจัดการทรัพยากรที่ใช้ในกระบวนการดำเนินการ ทั้งในส่วนคุณภาพในการบริหารกระบวนการผลิตของโรงงาน บริหารวัตถุดิบของโรงงานบริหารด้านการตลาดและคุณภาพในการบริหารคลังพัสดุของโรงงานให้มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลซึ่งการจัดการโรงงานให้มีคุณภาพทั้งบริหารกระบวนการผลิตของโรงงานการบริหารวัตถุดิบของโรงงานการบริหารด้านการตลาด การบริหารคลังพัสดุของโรงงานและคุณภาพในการบริหารด้านโลจิสติกส์ของโรงงาน จากการศึกษาของลีและโซ (Julie Juan Li และ Kevin Zheng Zhou, 2008) เกี่ยวกับบริษัทต่างประเทศ ประสบความสำเร็จได้เปรียบทางการแข่งขันในเศรษฐกิจเกิดใหม่จีน : คุณภาพการจัดการและตลาดโดยการสำรวจจาก 179 บริษัทเพื่อค้นหาความสัมพันธ์คุณภาพการจัดการ

และได้เปรียบเทียบในการแข่งขันในตลาดของบริษัทต่างประเทศ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และกฎหมายที่ไม่ได้คาดหมายมาก่อนของประเทศจีน พบว่า บริษัทต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จเน้นคุณภาพการจัดการเน้นความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการส่งเสริมสนับสนุนด้านการตลาดด้วยการสร้างความแตกต่างของสินค้าและหรือบริการ ต้นทุนที่ต่ำกว่าบริษัทคู่แข่ง ปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Julie Juan Li และ Kevin Zheng Zhou, 2008)

2.4 ปัจจัยด้านความฉลาดในการใช้สินทรัพย์ ของโรงงานพบว่าโรงงานที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจจะต้องมีความฉลาดในการใช้สินทรัพย์ของโรงงานทั้งที่เป็นสินทรัพย์ที่จับต้องได้และสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ สินทรัพย์ที่จับต้องได้ เช่น เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ของโรงงานและปัจจัยการผลิตอื่นๆ ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่จับต้องได้ ส่วนสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ เช่น สัมปทานสิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา ความสามารถหลักในการผลิต และทรัพย์สินอื่นๆ ที่จับต้องไม่ได้ หากโรงงานอุตสาหกรรมสามารถนำสินทรัพย์ไปใช้ในการผลิตสินค้า/บริการได้อย่างชาญฉลาดแล้วจะเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งการนำทรัพยากรขององค์การสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันดังต่อไปนี้ (M. Brellis, 2000: B7) ซึ่งความฉลาดในการใช้สินทรัพย์ของโรงงานโรงงานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงาน ประกอบด้วยความฉลาดในการเลือกใช้เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ของโรงงาน ความฉลาดในการวางแผนโรงงานความฉลาดในการเลือกทำเลที่ตั้งโรงงาน ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ของโรงงานและการใช้สินทรัพย์ของโรงงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.5 ด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ผู้บริหารโรงงานควรสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อม

ในการทำงานให้พนักงานมีความคิดสร้างสรรค์ก่อเกิดนวัตกรรมใหม่ที่สามารถนำไปผลิตสินค้า โดยผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมให้ความสำคัญปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของโรงงานอุตสาหกรรมด้านความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างต่อเนื่องแล้วนำนวัตกรรมไปผลิตสินค้าและหรือบริการที่แตกต่างเหนือกว่าโรงงานอื่นพร้อมกับค้นคว้าวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้โรงงานสามารถผลิตสินค้าและหรือบริการที่มีความแตกต่างจากโรงงานช่วยให้โรงงานมีศักยภาพในกลยุทธ์ใช้ในการแข่งขันและประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรเบิร์ต คูเปอร์ (Robert Cooper, 2006) ได้ศึกษาการนำผลิตภัณฑ์ใหม่ออกแข่งขันกับคู่แข่งให้ประสบความสำเร็จ (Winning at New Products) ได้ศึกษาจากบริษัทชั้นนำในสหรัฐจำนวน 120 แห่ง พบว่า ร้อยละ 20 ของบริษัทดังกล่าวประสบความสำเร็จจากการนำเสนอนวัตกรรมใหม่ที่มีความสามารถในกลยุทธ์ใช้ในการแข่งขัน และนำเสนอผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้บริษัทเหล่านั้นประสบความสำเร็จประกอบด้วย การนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพขั้นเยี่ยม สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ตามคำเรียกร้องของลูกค้าออกผลิิตใหม่ตรงเวลาและก่อนคู่แข่งเสมอ ทบทวนการดำเนินงานเสมอ และเป็นผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนั้นแล้วการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ประสบความสำเร็จองค์กรต้องมีทีมงานที่มีประสิทธิภาพ เน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นหลัก โรงงานต้องมีความสามารถและความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ และจัดสรรทรัพยากรให้กับโครงการอย่างเหมาะสม (Robert Cooper, 2006)

3. อภิปรายตัวแบบตัวแบบความสำเร็จต่อการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรม

$$Y = 9.551 + 6.28(X6) + 4.95(X7) + 4.90(X9) + 3.44(X1) + 0.29(X8)$$

$$\text{ค่าคงที่} = 9.551$$

X6 = ด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม

X7 = ด้านความสามารถต่อการดำเนินธุรกิจระดับโลก

X9 = ด้านบริหารความเสี่ยง

X1 = ด้านผลิตภัณฑ์

X8 = ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

การนำตัวแบบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมนำไปใช้ในการบริหารโรงงานอุตสาหกรรมให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรลงทุนในปัจจัยการผลิตพื้นฐาน (เครื่องมือ เครื่องจักร อาคารสถานที่ บุคลากร และปัจจัยการผลิตอื่น = 9.551 หน่วยเพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจ

3.2 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรเพิ่มด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมขึ้นโดยการพัฒนาวิธีการผลิตอย่างต่อเนื่องของโรงงานการสร้างนวัตกรรม การผลิตสินค้า/บริการใหม่ที่แตกต่างจากโรงงานคู่แข่งการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของโรงงานสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ระหว่างพนักงานและนำไปสู่แนวปฏิบัติต่อการทำงานที่ดีที่สุดและการนำวิธีการทำงานใหม่ๆ มาใช้ ในการผลิตอยู่เสมอ ซึ่งหากโรงงานสามารถพัฒนาเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 6.281 หน่วย

3.3 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรเพิ่มความสามารถต่อการดำเนินธุรกิจระดับโลกโดยโรงงานควรปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกตลาดในต่างประเทศเพิ่มความสามารถในการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศความสามารถในการดำเนินธุรกิจแข่งขันกับโรงงานต่างชาติและเพิ่มความสามารถต่อการติดต่อธุรกิจกับบริษัทในต่างประเทศซึ่งหากโรงงานสามารถเปลี่ยนแปลงด้านนี้เพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้ความสำเร็จ

ในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 4.95 หน่วย

3.4 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจโดยลดความเสี่ยงด้านการเมืองเศรษฐกิจในประเทศและของโลก ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของลูกค้านำความเสี่ยงทางสังคม และความเสี่ยงด้านพลังงานหากโรงงานสามารถลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจลง 1 หน่วยจะส่งผลให้ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 4.90 1 หน่วย

3.5 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ สร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้า โดยการรับประกันผลิตภัณฑ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย และความทันสมัยหากโรงงานสามารถปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์ขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น 3.44 หน่วย

3.6 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรเพิ่มความรับผิดชอบต่อสังคมโดยการไม่ปล่อยมลพิษของโรงงานเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนที่โรงงานตั้งอยู่ช่วยเหลือสังคมด้านต่างๆเมื่อมีโอกาสรักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชนรอบๆ โรงงานและการนำระบบมาตรฐาน ISO 26000 เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้ในโรงงาน หากโรงงานสามารถเพิ่มความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น .29 หน่วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านความพร้อมเพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณาจากปัจจัยที่มีลำดับความพร้อมน้อยที่สุด 3 ลำดับสุดท้าย

1.1 โรงงานอุตสาหกรรม ควรปรับปรุงด้านเทคโนโลยี ทั้งในส่วนของการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่

มาช่วยในการผลิตการสรรหาเครื่องมือเครื่องจักรที่ทันสมัย การเพิ่มการวิจัย และกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆอย่างต่อเนื่องที่มีประสิทธิภาพ

1.2 ด้านการสื่อสาร โรงงานอุตสาหกรรม ควรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษให้พนักงานอย่างเข้มข้นและใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในการทำงานมากขึ้น พร้อมทั้งปรับปรุงเครื่องมือต่างๆในระบบการสื่อสาร (อินเทอร์เน็ต, อุปกรณ์สื่อสาร) และการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเอกสารที่ใช้การติดต่อลูกค้าในและต่างประเทศมากยิ่งขึ้น ควรสนับสนุนให้ในทุกวิชาชีพที่ทำงานในโรงงานควรเรียนภาษาเพื่อนบ้านเป็นภาษาที่ 3 เช่น พม่า ลาว เวียดนาม เป็นต้นซึ่งเมื่อเข้าสู่เออีซีแล้ว

1.3 ด้านบุคลากรโรงงานอุตสาหกรรมควรฝึกอบรมให้พนักงานมีทักษะ ความสามารถในการทำงานมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพนักงาน และควรเตรียมความพร้อมในการรับแรงงานต่างด้าวมาทำงาน

2. ข้อเสนอแนะปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรม

2.1 ด้านบริหารความเสี่ยงผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องเน้นลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจในรูปแบบต่างๆ ทั้งความเสี่ยงที่เกิดขึ้นภายในและภายนอก โดยควรลดความเสี่ยงการขาดสภาพคล่องทางการเงินด้วยการบริหารลูกหนี้และเจ้าหนี้ของโรงงาน และบริหารสินค้าคงคลังทั้งในส่วนของวัตถุดิบ สินค้าสำเร็จรูปให้มีประสิทธิภาพ จัดหาแหล่งเงินทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำไว้หลายๆ แห่ง เพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยงทางการเงินสำหรับความเสี่ยงภายนอกโรงงานผู้บริหารต้องจัดทำแผนรองรับฉุกเฉินทั้งในส่วน of ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของลูกค้านำ ความเสี่ยงจากค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้น และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงทางการเมือง ซึ่งความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจสูง

2.2 ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์โรงงานไม่เพียงแต่ต้องผลิตภัณฑ์/บริการที่มีคุณภาพ ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าเท่านั้นแต่ต้องสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆอย่างต่อเนื่องเพื่อนำมาสนองตอบต่อความต้องการของลูกค้า ดังนั้นโรงงานที่ต้องการประสบความสำเร็จในระยะยาวอย่างยั่งยืนจะต้องพัฒนาและออกผลิตภัณฑ์ใหม่ออกมาอย่างต่อเนื่อง

2.3 ปัจจัยด้านคุณภาพในการจัดการโรงงาน ผู้บริหารโรงงานควรปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ขององค์การ ด้วยกระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การขึ้นนำ และการควบคุมรวมทั้งการจัดการทรัพยากรที่ใช้ในกระบวนการดำเนินการ ทั้งในส่วนคุณภาพในการบริหารกระบวนการผลิตของโรงงานบริหารวัตถุดิบของโรงงานบริหารด้านการตลาดและคุณภาพในการบริหารคลังพัสดุของโรงงานให้มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลซึ่งการจัดการโรงงานให้มีคุณภาพทั้งบริหารกระบวนการผลิตของโรงงานการบริหารวัตถุดิบของโรงงานการบริหารด้านการตลาดการบริหารคลังพัสดุของโรงงานและคุณภาพในการบริหารด้านโลจิสติกส์ของโรงงาน

2.4 ปัจจัยด้านความฉลาดในการใช้สินทรัพย์ของโรงงานผู้บริหารควรมีความฉลาดในการใช้สินทรัพย์ของโรงงานทั้งที่เป็นสินทรัพย์ที่จับต้องได้และสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ สินทรัพย์ที่จับต้องได้ เช่น เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ของโรงงานและปัจจัยการผลิตอื่นๆ ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่จับต้องได้ ส่วนสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ เช่น ล้มปทานสิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา ความสามารถหลักในการผลิต และทรัพย์สินอื่นๆ สินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ หากโรงงานอุตสาหกรรมสามารถนำสินทรัพย์ไปใช้ในการผลิตสินค้า/บริการได้อย่างชาญฉลาดแล้วจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งการนำทรัพยากรขององค์การสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน

2.5 ด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ผู้บริหารโรงงานควรสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการทำงานให้พนักงานมีความคิดสร้างสรรค์ก่อเกิดนวัตกรรมใหม่ที่สามารถนำไปผลิตสินค้า โดยผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมให้ความสำคัญปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของโรงงานอุตสาหกรรมด้านความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างต่อเนื่องแล้วนำนวัตกรรมไปผลิตสินค้าและหรือบริการที่แตกต่างเหนือกว่าโรงงานอื่น พร้อมกับค้นคว้าวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้โรงงานสามารถผลิตสินค้าและหรือบริการที่มีความแตกต่างจากโรงงานช่วยให้โรงงานมีศักยภาพในการแข่งขันและประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ

3. ข้อเสนอแนะการนำตัวแบบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรม

3.1 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรลงทุนในปัจจัยการผลิตพื้นฐาน (เครื่องมือ เครื่องจักร อาคาร สถานที่ บุคลากร และปัจจัยการผลิตอื่น = 9.551 หน่วย เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจ

3.2 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมขึ้นโดยเน้นการพัฒนาวิธีการผลิตอย่างต่อเนื่องของโรงงาน การสร้างนวัตกรรม การผลิตสินค้า/บริการใหม่ที่แตกต่างจากโรงงานคู่แข่งการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของโรงงานการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ระหว่างพนักงานและนำไปสู่แนวปฏิบัติต่อการทำงานที่ดีที่สุดและการนำวิธีการทำงานใหม่ๆ มาใช้ในการผลิตอยู่เสมอ ซึ่งหากโรงงานสามารถพัฒนาเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 6.281 หน่วย

3.3 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรเพิ่มความสามรถต่อการดำเนินธุรกิจระดับโลกโดยโรงงานควรปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลก

ตลาดในต่างประเทศเพิ่มความสามารถในการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจแข่งขันกับโรงงานต่างชาติและเพิ่มความสามารถต่อการติดต่อธุรกิจกับบริษัทในต่างประเทศซึ่งหากโรงงานสามารถเปลี่ยนแปลงด้านนี้เพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 4.95 หน่วย

3.4 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจโดยลดความเสี่ยงด้านการเมืองเศรษฐกิจในประเทศและของโลก ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของลูกค้านำความเสี่ยงทางสังคม และความเสี่ยงด้านพลังงาน หากโรงงานสามารถลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจลง 1 หน่วยจะส่งผลให้ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 4.90 1 หน่วย

3.5 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์การออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าโดยการรับประกันผลิตภัณฑ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย และความทันสมัยหากโรงงานสามารถปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์ขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น 3.44 หน่วย

3.6 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรเพิ่มความรับผิดชอบต่อสังคมโดยการไม่ปล่อยมลพิษของโรงงานเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนที่โรงงานตั้งอยู่การช่วยเหลือสังคมด้านต่างๆเมื่อมีโอกาสรักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชนรอบๆ โรงงานและการนำระบบมาตรฐาน ISO 26000 เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้ในโรงงาน หากโรงงานสามารถเพิ่มความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น .29 หน่วย

เอกสารอ้างอิง

- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2553). การประเมินผลกระทบจากความเสี่ยงทางการเมืองที่สร้างความ สูญเสียทางเศรษฐกิจ การใช้จ่ายภายในประเทศ.. เอกสารเผยแพร่ บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย. จำกัด กรุงเทพมหานคร
- Julie Juan Li, Kevin Zheng Zhou, (2008). **Competitiveness of Multi Nation Company**. DuPont named among the ‘most admired companies’ in the world by Fortune.
- Hay Group. [Online]. (2012). **FORTUNE World's most admired companies: Frequently asked questions**. Retrieved August 18, 2013, from <http://www.haygroup.com/Fortune/results/faqs.aspx>
- Robert Cooper, (2006). **Winning at New Products**. (5th ed.). New York : The Dryden Press.
- Thomas L. Wheelen. (2004). **Strategic Management and Business Policy**. USA: Pearson Prentice Hall.